

Slovenskej republiky

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského v trestnej veci obvineného **Ing. I. P. pre obzvlášť závažný zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa** podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, prejednal na neverejnom zasadnutí 8. júna 2010 v Bratislave sťažnosť obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 27. mája 2010, sp. zn. Tp 39/2009, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. I. P. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením sudkyňa pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská bystrica (ďalej sudkyňa súdu prvého stupňa) podľa § 76 ods. 3 Tr. por. predĺžila lehotu trvania väzby u obvineného Ing. I. P. do 20. decembra 2010 s konštatovaním a s poukazom na konkrétne okolnosti pretrvávania dôvodov preventívnej väzby obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Rozhodnutie podrobne a vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnila so záverom, že v danej veci neboli zistené neodôvodnené priesťahy a vyšetrovanie prebieha vcelku plynule. Vzhľadom na obťažnosť veci spočívajúcej v jej rozsahu, početnosti skutkov, spôsobe a dĺžke času páchania stíhaných skutkov, ako aj novým zisteniam, ktoré odôvodnili potrebu rozšírenia obvinenia obvineného Ing. I. P. za obzvlášť závažný zločin podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. uznesením vyšetrovateľa zo dňa 10. mája 2010 pod sp. zn. PPZ-23/BOK-V-2009, vyhovel návrhu prokurátorky ÚŠP GP SR a predĺžila lehotu trvania väzby do 20. decembra 2010.

Po vyhlásení tohto uznesenia do zápisnice o výsluchu obvinený zahlásil sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Obhajca obvineného JUDr. M. K. v písomných dôvodoch sťažnosti poukazoval na to, že dôvody preventívnej väzby obvineného nie sú dané. Ide len o úvahy súdu ničím nepodložené. Je toho názoru, že väzba ako zabezpečovací inštitút nemá mať sankčnú povahu, ani výchovné poslanie a nesmie byť prostriedkom ani na uľahčenie vyšetrovania, pričom má trvať len nevyhnutný čas. Trvá na tom, že v samotnom vyšetrovaní sa postupuje neefektívne. Dôkazy sú vykonávané sporadicky, čím dochádza k hrubému porušovaniu ustanovenia § 2 ods. 6 Tr. por. o povinnosti prednostného vybavovania väzobných vecí.

Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie, a aby obvineného Ing. I. P. prepustil z väzby na slobodu.

Na základe tejto sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu je zrejmé, že obvinený Ing. I. P. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Košice II zo dňa 21. februára 2009, sp. zn. 0 Tp 19/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9. marca 2009, sp. zn. 7 Tpo 12/2009, a to z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. s tým, že lehota väzby začala plynúť 20. februára 2009.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. augusta 2009, sp. zn. 6 Tost 14/2009, boli dôvody väzby obvineného Ing. I. P. zmenené tak, že bol ponechaný vo väzbe len z dôvodov § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V prejednáwanej trestnej veci bolo o väzbe obvineného rozhodované ostatný raz na základe jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, a to uznesením sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 8. apríla 2010, sp. zn. Tp 39/2009, v spojení s uznesením najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. apríla 2010, sp. zn. 3 Tost 10/2010. Súdy v citovaných rozhodnutiach podrobne rozviedli a poukázali na konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňovali existenciu preventívnej väzby obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Od ostatného rozhodnutia súdov až do času teraz prejednáwanej sťažnosti sťažnostným súdom, nedošlo k žiadnej takej zmene okolností, ktoré by odôvodňovali zánik dôvodov preventívnej väzby. Naopak.

Je zrejmé, že došlo k rozšíreniu obvinenia obvineného Ing. I. P. ďalším uznesením vyšetrovateľa zo dňa 10. mája 2010, sp. zn. PPZ-23/BOK-V-2009, za obzvlášť závažný zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., pričom bolo rozšírené obvinenie Ing. I. P. i za ďalšie čiastkové útoky zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a zločinu neodvedenia dane a poistného formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a/, § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Práve táto skutočnosť nutne súvisí s hrozbou zmarenia, či podstatného sťaženia dosiahnutia účelu trestného konania, ako podmienky predĺženia väzby v prípade, že by obvinený Ing. I. P. bol prepustený z väzby na slobodu. Rozšírené obvinenie totiž nutne znamená aj rozšírenie aktivity vo vyšetrovaní vo forme zabezpečovania ďalších dôkazných prostriedkov. V konkrétnom prípade ide skutočne o rozsiahlu trestnú vec s náročným dokazovaním. Ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil, že by vyšetrovateľ v rámci vyšetrovania postupoval liknavo. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že plynulosť vo vyšetrovaní nemožno posudzovať len podľa úkonov, na ktorých má právo účasti obhajoba. V danej trestnej veci sa zabezpečujú a realizujú nielen také dôkazné prostriedky, využitie ktorých je založené na súčinnosti tretích osôb (znalci), ale zabezpečujú sa aj dôkazné prostriedky vo forme listinných dôkazov, ktoré presahujú rámec nášho štátu a rýchlosť ich realizácie nie je odvislá len od vôle vyšetrovateľa.

Správne preto rozhodla sudkyňa súdu prvého stupňa, keď vyslovila, že dôvody preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u obvineného pretrvávajú a predĺžila lehotu trvania väzby do 20. decembra 2010. Dôvody, ktoré viedli sudkyňu k takémuto rozhodnutiu, podrobne rozviedla v napadnutom uznesení. S nimi sa v plnom rozsahu stotožňuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, považuje ich za vecne správne a konštatuje, že predĺženie väzobnej lehoty o ďalších šesť mesiacov je primerané.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nevyhovел sťažnosti obvineného a rozhodol tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. jeho sťažnosť, ako nedôvodnú, zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. júna 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.

predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová